

- да се уважат исканията за отмяна и за присъждане на обезщетение, отправени от жалбоподателя пред Съда на публичната служба,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски, свързани с производствата пред двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят моли да се отмени решението на Съда на публичната служба от 6 март 2008 г., постановено по дело Skareby/Комисия, F-46/06, за отхвърляне на жалбата, с която жалбоподателят иска, от една страна, да се отмени доклада за развитие на кариерата му за 2004 г. и, от друга страна, да му се присъди обезщетение.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва две правни основания, изведени от явни грешки в преценката (точки 66, 98 и 113 от обжалваното решение) и от изопачаване на доказателство (точка 68).

**Иск, предявен на 21 май 2008 г. — Cattin и Cattin/
Комисия**

(Дело T-194/08)

(2008/C 197/48)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: R. Cattin & Cie (Vimbo, Централноафриканска република) и Yves Cattin (Cadiz, Испания) (представител: B. Wägenbaur, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищците

- да се осъди ответникът да заплати на дружеството — ищец сума общо в размер на 18 946 139 EUR като обезщетение за претърпяната имуществена вреда,
- да се осъди ответникът да заплати на дружеството — ищец сума в размер на 100 000 EUR като обезщетение за претърпяната неимуществена вреда,
- да се осъди ответникът да заплати на физическото лице — ищец сума в размер на 150 000 EUR като обезщетение за претърпяната неимуществена вреда,
- да се увеличи размерът на тези суми с мораторните лихви, които текат, считано от датата на постановяване на настоящото решение до действителното изплащане, при годишен лихвен процент равен на лихвения процент, определен от Европейската централна банка за основните операции по рефинансиране, увеличен с два пункта, при условие че не се превишава лихвен процент от 6 %,

- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, направени от дружеството — ищец в съдебното производство и тези, направени в същото производството от физическото лице — ищец.

Правни основания и основни доводи

На дружеството — ищец, специализирано в производството, преработката и износа на кафе в Централноафриканската република, е отказано плащане с финансови средства на Европейския фонд за развитие (ЕФР) за покриване на вземанията, които има срещу държавния орган „Soutien Café“, който е създаден, за да поддържа цените на кафето при значителните спадове на цените в края на 80-те години. На дружеството — ищец е отказано плащането с мотива, че според изготвения по искане на националните власти одиторски доклад същото вероятно е присвоило определени суми в полза на своите съдружници. Вследствие на този отказ дружеството — ищец преустановило цялостната си дейност и уволнило осемстотинте постоянни служители и работници, работещи в неговите плантации.

В подкрепа на иска си ищците се позовават първо на нарушение i) на тяхното право на защита, доколкото дружеството — ищец не е изслушано при изготвянето на одиторския доклад, в който е направен изводът за присвояване на финансови средства и ii) на презумпцията за невинност, тъй като изобщо не е посочено доказателство в подкрепа на този извод.

По-нататък ищците се позовават на правно основание, изведено от нарушение на принципите на ефективната съдебна защита, на правната сигурност, и на задължението за мотивиране, тъй като на дружеството — ищец е отказано плащане, без Комисията да му е отправила какъвто и да било акт за вземане на решение и без да е формално уведомено за препоръките в одиторския доклад, на които се основава този отказ.

Накрая ищците твърдят, че Комисията нарушила принципите на полагането на дължимата грижа и на доброто управление, тъй като отправените от националните власти до Комисията искания по случая с дружеството — ищец останали без отговор, а одиторският доклад, основащ се на погрешни цифри, налагал да се извърши насрещна експертиза, което Комисията признала, без обаче да го направи.

**Жалба, подадена на 26 май 2008 г. — Market Watch/CXBP
— Ares Trading (SEROSLIM)**

(Дело T-201/08)

(2008/C 197/49)

Език, на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Market Watch Franchise & Consulting, Inc. (Freeport, Бахамски острови) (представители: J. E. Korab, lawyer)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ares Trading, SA (Aubonne, Швейцария)

Искания на жалбоподателя

- да се допусне жалбата, подадена от жалбоподателя;
- да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 6 март 2008 г. по преписка № R 0805/2007-2 и да се отхвърли жалбата на другата страна в производството пред апелативния състав, с която се иска съответната марка на Общността да бъде обявена за недействителна; и
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „SEROSLIM“ за стоки и услуги от класове 3, 5 и 35 — заявка № 4 113 321

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „SEROSLIM“ за стоки от клас 5 — марка на Общността 2 405 694

Решение на отдела по споровете: уважава възражението относно всички стоки от клас 5 и относно „сапун, лосион за коса и прахове или пасти за зъби“ от клас 3

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като най-важният аспект при преценката дали съществува вероятност от объркване е цялостното впечатление, което въпросните две марки създават у съответните потребители. На следващо място, наличието на вероятност от объркване, което би могло да бъде релевантно от гледна точка на правото относно марките, в тази връзка зависи от голям брой обстоятелства, включително, но не само, признането на въпросната марка, асоциациите, които използваните или регистрираните знаци изглежда могат да създават, както и степента на сходство между марката и знака или между установените стоки и услуги.

Жалба, подадена на 4 юни 2008 г. — Team Relocation NV/Комисия

(Дело T-204/08)

(2008/C 197/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Team Relocation NV (Zaventem, Белгия) (представители: H. Giliams, J. Bocken, lawyers)

Отговорник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени член 1 от Решение на Комисията от 11 март 2008 година по преписка COMP/38.543 — Услуги по международни премествания, в частта, в която се установява, че жалбоподателят е нарушил член 81 ЕО и член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП през периода януари 1997 г. — септември 2003 г., като пряко и непряко е определил цените на услугите по международни премествания в Белгия, поделил е част от пазара и е манипулирал процедурата по представяне на оферти;
- да се отмени член 2 от Решение на Комисията от 11 март 2008 година по преписка COMP/38.543 — Услуги по международни премествания, в частта, с която на жалбоподателя се налага глоба в размер на 3,49 милиона EUR;
- при условията на евентуалност, да се намали значително наложената с посоченото по-горе решение глоба;
- във всеки случай, да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С тази жалба жалбоподателят иска, на основание на член 230 ЕО, отмяна на членове 1 и 2 от Решение C(2008)926 окончателен на Комисията от 11 март 2008 година (преписка COMP/38.543 — Услуги по международни премествания) във връзка с производство по член 81, параграф 1 ЕО и член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, в частта, с която се налага глоба на жалбоподателя.

Жалбоподателят изтъква осем правни основания в подкрепа на своите искания:

Първо, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП, както и задължението за мотивиране, заявявайки в член 1 от решението си, че жалбоподателят е участвал от януари 1997 г. до септември 2003 г. в едно-единствено продължително нарушение на член 81 ЕО.

Второ, жалбоподателят посочва, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, както и Насоките относно метода за определяне на глобите от 2006 година (¹), като е взела предвид, за целите на изчисляване на основния размер на глобата, съвкупните продажби на жалбоподателя на белгийския пазар на международните премествания, включително оборота, реализиран от преместванията на физически лица.